

32001L0081

27.11.2001

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 309/22

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 2001/81/ES
ze dne 23. října 2001
o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾, z hlediska společného textu schváleného dohodovacím výborem dne 2. srpna 2001,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Celkový přístup a strategie Pátého akčního programu pro životní prostředí byly dne 1. února 1993 schváleny usnesením Rady a zástupců členských států, zasedajících v Radě k programu Společenství o politice a činnosti týkající se životního prostředí a udržitelného rozvoje ⁽⁵⁾, a to stanoví jako cíl nepřekračovat ve Společenství kritické zátěže a úroveň acidifikace. Program požaduje, aby všichni lidé byli účinně chráněni před zdravotními riziky ze znečištění ovzduší a aby přípustné úrovně znečištění zohledňovaly ochranu životního prostředí. Tento program také vyžaduje, aby se směrné hodnoty Světové zdravotnické organizace (WHO) staly na úrovni Společenství závazné.
- (2) Členské státy podepsaly Göteborgský protokol (UNECE) ze dne 1. 12. 1999 k Úmluvě EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států pro omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu.

- (3) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2179/98/ES ze dne 24. září 1998 o přezkoumání programu politiky a opatření Evropského společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje nazvaného „Směrem k udržitelnému rozvoji“ ⁽⁶⁾ stanovilo, že je třeba věnovat zvláštní pozornost vypracování a provádění určité strategie, která má za cíl zajistit, aby kritické zátěže z expozice acidifikujícím, eutrofizujícím a fotochemickým látkám znečišťujícím ovzduší nebyly překračovány.

- (4) Směrnice Rady 92/72/EHS ze dne 21. září 1992 o znečišťování ovzduší ozonem ⁽⁷⁾ žádá Komisi, aby Radě předložila zprávu o hodnocení fotochemického znečištění ve Společenství, doplněnou všemi návrhy, které Komise považuje za vhodné ve vztahu k řízení znečišťování ovzduší přízemním ozonem a případně snižování emisí prekurzorů ozonu.

- (5) Významné oblasti Společenství jsou vystaveny depozicím acidifikujících a eutrofizujících látek na úrovních, jež mají pro životní prostředí nepříznivé účinky. Směrné hodnoty WHO pro ochranu lidského zdraví a vegetace před fotochemickým znečištěním se ve všech členských státech výrazně překračují.

- (6) Je tedy třeba překračování kritických zátěží postupně odstranit a směrné úrovně respektovat.

- (7) V současnosti není technicky možné splnit dlouhodobé cíle omezení nepříznivých účinků acidifikace a expozice lidí a životního prostředí přízemnímu ozonu snížit na směrné hodnoty stanovené WHO. Je proto nezbytné stanovit pro acidifikaci a znečištění přízemním ozonem prozatímní cíle ochrany životního prostředí, na nichž je nutné založit nezbytná opatření pro snížení takového znečištění.

- (8) Je třeba, aby prozatímní cíle ochrany životního prostředí a opatření k jejich splnění braly v úvahu technickou uskutečnitelnost a související náklady a přínosy. Je třeba, aby taková opatření zajistila, že každá provedená akce bude pro Společenství jako celek rentabilní, a brala v úvahu, že je potřebné, aby žádnému jednotlivému členskému státu nevznikly nadměrné náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56 E, 29.2.2000, s. 34.

⁽²⁾ Úř. věst. C 51, 23.2.2000, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. C 317, 6.11.2000, s. 35.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. března 2000 (Úř. věst. C 377, 29.12.2000, s. 159), společný postoj Rady ze dne 7. listopadu 2000 (Úř. věst. C 375, 28.12.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. března 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. září 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 27. září 2001.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 1.

- (9) Znečišťování přesahující hranice států negativně přispívá k acidifikaci, eutrofizaci půdy a tvorbě přízemního ozonu, jejichž zmírnění vyžaduje koordinovanou činnost na úrovni Společenství.
- (10) Snižování emisí znečišťujících látek, které způsobují acidifikaci a expozici přízemnímu ozonu, také obvykle snižuje eutrofizaci půdy.
- (11) Rentabilním způsobem, jak splnit dílčí cíle ochrany životního prostředí, je soustava národních stropů pro emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku, těkavých organických látek a amoniaku, stanovených pro každý členský stát. Takové emisní stropy umožní Společenství a členským státům pružnost při určování způsobu, jak je splnit.
- (12) Je třeba, aby členské státy byly odpovědné za provádění opatření pro dosažení souladu s národními emisními stropy. Pokrok v plnění emisních stropů bude nutné hodnotit. Je proto třeba vypracovat národní programy snižování emisí a podávat o nich Komisi zprávy; je třeba, aby obsahovaly informace o přijatých nebo předpokládaných opatřeních, jimiž se mají emisní stropy splnit.
- (13) V souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy, a zejména s uvážením zásady předběžné opatrnosti a z důvodu přeshraniční povahy znečišťování nemožou členské státy dostatečně plnit cíl této směrnice, jmenovitě omezení emisí znečišťujících látek způsobujících acidifikaci a eutrofizaci a prekurzorů ozonu, avšak může být lépe plněn Společenstvím; v souladu se zásadou proporcionality nezachází tato směrnice dále, než je pro tento účel nezbytné.
- (14) Je třeba provádět včasné přezkoumání pokroku, který členské státy učinily směrem k emisním stropům, i přezkoumání rozsahu, v němž se uplatněním stropů pravděpodobně splní dílčí cíle ochrany životního prostředí za Společenství jako celek. Je třeba, aby takové přezkoumání zohlednilo také vědecký a technický pokrok, vývoj právních předpisů Společenství a snižování emisí vně Společenství, se zvláštním zřetelem k pokroku dosaženému mimo jiné v kandidátských zemích. Je třeba, aby při tomto přezkoumání Komise podnikla další šetření nákladů a přínosů emisních stropů, včetně jejich rentability, marginálních nákladů a přínosů a sociálně-ekonomického dopadu a jakéhokoli dopadu na schopnost konkurence. Je také třeba, aby toto přezkoumání vzalo v úvahu omezení působnosti této směrnice.
- (15) Je třeba, aby Komise pro tento účel vypracovala zprávu pro Evropský parlament a Radu, a pokud to bude považovat za nezbytné, navrhla vhodné změny této směrnice s uvážením účinků všech příslušných právních předpisů Společenství, jež mimo jiné stanoví mezní hodnoty emisí a pro významné zdroje emisí normy pro produkty, i mezinárodní předpisy o emisích z lodí a letadel.
- (16) Námořní doprava velkou měrou negativně přispívá k emisím oxidu siřičitého a oxidů dusíku a také ke koncentracím a depozicím látek znečišťujících ovzduší ve Společenství. Proto je třeba takovéto emise snížit. Ustanovení čl. 7 odst. 3 směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS⁽¹⁾ požaduje, aby Komise uvážila, která opatření lze přijmout pro snížení příspěvku k acidifikaci ze spalování paliv používaných v námořní dopravě, jiných, než specifikuje čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice.
- (17) Je třeba, aby se členské státy snažily co nejdříve ratifikovat přílohu VI Mezinárodní úmluvy o zabránění znečišťování z lodí (MARPOL).
- (18) V důsledku přeshraniční povahy acidifikace a znečištění ozonem je třeba, aby Komise pokračovala dále v průzkumu potřeby vypracovat harmonizovaná opatření Společenství, aniž je dotčen článek 18 směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽²⁾, s cílem vyhnout se narušení hospodářské soutěže a s uvážením rovnováhy mezi přínosy a náklady akce.
- (19) Ustanovení této směrnice je třeba uplatňovat, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, které upravují emise těchto znečišťujících látek ze specifických zdrojů a ustanovení směrnice Rady 96/61/ES týkající se mezních hodnot emisí a používání nejlepších dostupných technik.
- (20) Emisní inventury jsou nezbytné pro monitorování pokroku směrem k souladu s emisními stropy a musí být počítány podle mezinárodně dohodnutých metod a pravidelně hlášeny Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí.
- (21) Je třeba, aby členské státy stanovily pravidla pro sankce za porušení této směrnice a zajistily, že budou prováděny. Je třeba, aby tyto sankce byly účinné, přiměřené a odrazující.

(1) Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13.

(2) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

- (22) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice je třeba přijímat v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (23) Je třeba, aby Komise a členské státy spolupracovaly na mezinárodní úrovni s úmyslem dosáhnout cílů této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíl

Cílem této směrnice je omezit emise acidifikujících a eutrofizujících znečišťujících látek a prekurzorů ozonu za účelem zlepšení ochrany životního prostředí a lidského zdraví ve Společenství před ohrožením nepříznivými účinky acidifikace, eutrofizace půdy a přízemního ozonu a přiblížit se k dlouhodobým cílům nepřekračovat kritické úrovně a zátěže a účinně chránit všechny lidi před známými zdravotními riziky ze znečištění ovzduší, a to stanovením národních emisních stropů, kdy se roky 2010 a 2020 berou jako směrné, a pomocí postupných revizí podle článků 4 a 10.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na emise všech látek znečišťujících ovzduší, uvedených v článku 4, které vznikají jako výsledek lidské činnosti, ze všech zdrojů na území členských států a jejich výhradních ekonomických zón.

Tato směrnice se nevztahuje na:

- emise z mezinárodní námořní dopravy;
- emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus;
- emise z Kanárských ostrovů, pro Španělsko;
- emise ze zámořských departementů, pro Francii;
- emise z Madeiry a Azor, pro Portugalsko.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

- výrazem „AOT 40“ rozumí úhrnná hodnota rozdílu mezi hodinovými koncentracemi přízemního ozonu převyšujícími $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) a hodnotou $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ během hodin

denního světla naakumulovaná v každém roce od května do července;

- výrazem „AOT 60“ rozumí úhrnná hodnota rozdílu mezi hodinovými koncentracemi přízemního ozonu převyšujícími $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) a hodnotou $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ během hodin denního světla, naakumulovaná za celý rok;
- „kritickou zátěží“ rozumí kvantitativní odhad expozice jedné nebo více znečišťujícím látkám, pod níž podle současných znalostí nedochází k významným nepříznivým účinkům na určené citlivé prvky životního prostředí;
- „kritickou úrovní“ rozumí taková koncentrace znečišťujících látek v ovzduší, nad níž může podle současných znalostí docházet k přímým nepříznivým účinkům na receptory, jako jsou lidé, rostliny, ekosystémy nebo materiály;
- „emisí“ rozumí uvolňování látky z nějakého bodového nebo difuzního zdroje do ovzduší;
- „buňkou sítě“ rozumí čtverec o rozměrech 150 x 150 kilometrů, což je úroveň rozlišení používaná při mapování kritických zátěží v evropském měřítku i při monitorování emisí a depozic látek znečišťujících ovzduší podle Programu spolupráce pro monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP);
- „přistávacím a vzletovým cyklem“ rozumí cyklus představovaný v každém provozním režimu těmito časy: přiblížování 4,0 minuty; pojíždění a chod naprázdno na zemi 26,0 minut, start 0,7 minut; stoupání 2,2 minuty;
- „národním emisním stropem“ rozumí maximální množství látky v kilotunách, které může členský stát emitovat za kalendářní rok;
- „oxydy dusíku“ a „NO_x“ rozumějí oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý;
- „přízemním ozonem“ rozumí ozon v nejnižší části troposféry;
- „těkavými organickými sloučeninami“ a „VOC“ rozumějí všechny organické sloučeniny s výjimkou methanu, jež vznikají lidskou činností a jsou schopné reakcí s oxidy dusíku za přítomnosti slunečního světla tvořit fotochemické oxidanty.

Článek 4

Národní emisní stropy

1. Nejpozději do roku 2010 omezí členské státy své roční emise znečišťujících látek oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), těkavých organických sloučenin (VOC) a amoniaku (NH₃) na množství, jež nepřekročí emisní stropy uvedené v příloze I, přičemž vezmou v úvahu všechny úpravy provedené opatřeními, která Společenství přijme po zprávách uvedených v článku 9.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Členské státy zajistí, aby emisní stropy stanovené v příloze I nebyly v žádném roce po roce 2010 překročeny.

Článek 5

Dočasné environmentální cíle

Národní emisní stropy z přílohy I mají za účel splnit ve Společenství jako celku do roku 2010 tyto dočasné cíle ochrany životního prostředí:

a) Acidifikace

Území, kde jsou překročeny kritické zátěže, se musí v porovnání se situací v roce 1990 zmenšit nejméně o 50 procent (v každé buňce sítě).

b) Expozice přízemnímu ozonu související s ohrožením zdraví

Zátěž přízemním ozonem přesahující kritickou úroveň pro lidské zdraví (AOT 60 = 0) se musí v porovnání se situací roku 1990 snížit o dvě třetiny ve všech buňkách sítě. Kromě toho zátěž přízemním ozonem nesmí v žádné buňce sítě překročit absolutní mezní hodnotu 2,9 ppm.h.

c) Expozice přízemnímu ozonu související s vegetací

Zátěž přízemním ozonem přesahující kritickou úroveň pro plodiny a polopřírodní vegetaci (AOT 40 = 3 ppm.h) se musí v porovnání se situací roku 1990 snížit o jednu třetinu ve všech buňkách sítě. Kromě toho zátěž přízemním ozonem nesmí překročit absolutní mezní hodnotu 10 ppm.h vyjádřenou jako překročení kritické úrovně 3 ppm.h v každé buňce sítě.

Článek 6

Národní programy

1. Členské státy vypracují nejpozději do 1. října 2002 programy pro postupné snižování národních emisí znečišťujících látek uvedených v článku 4 s cílem splnit nejpozději do roku 2010 alespoň národní emisní stropy stanovené v příloze I.

2. Národní programy musí obsahovat informace o přijaté a předpokládané politice a opatřeních a číselně vyjádřené odhady účinku této politiky a opatření na emise znečišťujících látek v roce 2010. Významné změny, které se očekávají v geografickém rozdělení národních emisí, se musí vyznačit.

3. Do 1. října 2006 musí členské státy podle potřeby aktualizovat a zrevidovat národní programy.

4. Členské státy zpřístupní veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou ekologické organizace, programy vypracované v souladu s odstavci 1, 2 a 3. Informace zpřístupněné veřejnosti a organizacím podle tohoto odstavce musí být jasné, srozumitelné a snadno dostupné.

Článek 7

Emisní inventury a prognózy

1. Členské státy zpracují a každoročně aktualizují národní emisní inventury a emisní prognózy pro rok 2010 pro znečišťující látky uvedené v článku 4.

2. Členské státy zavedou své emisní inventury a prognózy užívající metody předepsané v příloze III.

3. Komise s pomocí Evropské agentury pro životní prostředí, ve spolupráci s členskými státy a na základě informací, které od nich obdrží, ustanoví inventury a prognózy pro znečišťující látky uvedené v článku 4. Tyto inventury a prognózy musí být veřejně přístupné.

4. Každá aktualizace metod, které je nutno používat podle přílohy III, musí být provedena postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 8

Zprávy členských států

1. Nejpozději do 31. prosince každého roku oznámí členské státy Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí své emisní inventury a emisní prognózy pro rok 2010 ustanovené podle článku 7. Oznámí své konečné emisní inventury za předminulý rok a předběžné emisní inventury za minulý rok. Emisní prognózy obsahují informace, které umožní kvantitativní pochopení klíčových sociálně-ekonomických předpokladů použitých při jejich vypracování.

2. Nejpozději do 31. prosince 2002 uvědomí členské státy Komisi o programech vypracovaných podle čl. 6 odst. 1 a 2.

Nejpozději do 31. prosince 2006 uvědomí členské státy Komisi o aktualizovaných programech vypracovaných podle čl. 6 odst. 3.

3. Komise rozešle obdržené národní programy ostatním členským státům do měsíce po jejich přijetí.

4. Komise postupem podle čl. 13 odst. 2 zavede opatření, aby zajistila shodné a průhledné oznamování národních programů.

Článek 9

Zprávy Komise

1. V letech 2004 a 2008 podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o postupu při zavádění národních emisních stropů uvedených v příloze I a o rozsahu, v němž budou do roku 2010 pravděpodobně splněny dočasné cíle ochrany životního prostředí stanovené v článku 5 a v němž mohou být do roku 2020 splněny dlouhodobé cíle stanovené v článku 1. Zprávy musí obsahovat ekonomické hodnocení, včetně efektivnosti nákladů, přínosů, hodnocení marginálních nákladů a přínosů a sociálně-ekonomický dopad zavedení národních emisních stropů na jednotlivé členské státy a odvětví. Musí také obsahovat přezkoumání omezení působnosti této směrnice, jak ji definuje článek 2, a hodnocení rozsahu, v němž může být nutné další snižování emisí, aby byly splněny dočasné cíle ochrany životního prostředí, stanovené v článku 5. Musí brát v úvahu zprávy vypracované členskými státy podle čl. 8 odst. 1 a 2, a mimo jiné i:

- a) každý nový právní předpis Společenství, který může být přijat a stanoví mezní hodnoty emisí a pro příslušné zdroje emisí normy pro produkty;
  - b) vývoj nejlepších dostupných technik v rámci výměny informací podle článku 16 směrnice 96/61/ES;
  - c) cíle snižování emisí pro rok 2008 pro emise oxidu siřičitého a oxidů dusíku ze stávajících velkých spalovacích zdrojů, které členské státy oznamují podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zdrojů ⁽¹⁾;
  - d) snížení emisí a závazky ke snižování emisí třetích zemí se zvláštním zaměřením na opatření, která mají přijmout přístupující kandidátské země, a možnosti dalšího snižování emisí v sousedních oblastech Společenství;
  - e) všechny nové právní předpisy Společenství a mezinárodní právní předpisy týkající se emisí z lodí a letadel;
  - f) rozvoj dopravy a každá další akce pro omezování emisí z dopravy;
  - g) vývoj v oblasti zemědělství, nové plány na chov dobytka a zlepšení metod snižování emisí v zemědělském odvětví;
  - h) všechny větší změny na trhu dodávek energie v členském státě a nové předpovědi, které odrážejí akce provedené členskými státy, aby vyhovely svým mezinárodním závazkům v souvislosti se změnou klimatu;
  - i) posouzení současných a předpokládaných překročení kritických zátěží a směrných hodnot WHO pro přízemní ozon;
  - j) možnost určení navrhovaného dočasného cíle pro snížení eutrofizace půdy;
  - k) nové technické a vědecké údaje, včetně posouzení nejistot týkajících se:
    - i) národních emisních inventur;
    - ii) vstupních referenčních údajů;
    - iii) vědomostí o přeshraničním přenosu a depozici znečišťujících látek;
    - iv) kritických zátěží a úrovní;
    - v) použitého modelu;
- a stanovení výsledné nejistoty v národních emisních stropích požadovaných pro splnění dočasných cílů ochrany životního prostředí zmíněných v článku 5;
- l) zda u kteréhokoli jednotlivého členského státu existuje potřeba vyhnout se nadměrným nákladům;
  - m) porovnání modelových výpočtů se sledováním acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu s cílem zlepšování modelů;
  - n) případně možné využívání příslušných ekonomických nástrojů.
2. V roce 2012 Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o souladu se stropy z přílohy I a o pokroku, pokud jde o dočasné environmentální cíle z článku 5 a dlouhodobé cíle stanovené v článku 1. Její zpráva vezme v úvahu zprávy vypracované členskými státy podle čl. 8 odst. 1 a 2 a záležitosti uvedené pod odst. 1 písm. a) až n).

Článek 10

Přezkoumání

1. Zprávy zmíněné v článku 9 musí brát v úvahu faktory uvedené v čl. 9 odst. 1. Z hlediska těchto faktorů, pokroku směrem k dosažení emisních stropů do roku 2010, technického a vědeckého pokroku a situace ohledně pokroku směrem k dosažení dočasných cílů této směrnice a dlouhodobých cílů nepřekračování

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1.

kritických zátěží a úrovní a směrnic pro čistotu ovzduší WHO pro ozon, musí Komise při přípravě každé zprávy provést přezkoumání této směrnice.

2. V přezkoumání, které je nutno dokončit v roce 2004, bude provedeno hodnocení orientačních emisních stropů pro Společenství jako celku stanovených v příloze II. Hodnocení těchto orientačních stropů musí být během analýzy předmětem zvažování dalších rentabilních akcí, které mohou být podniknuty ke snížení emisí všech významných znečišťujících látek s cílem dosažení dočasných cílů ochrany životního prostředí stanovených v článku 5 pro Společenství jako celek do roku 2010.

3. Všechna přezkoumání musí zahrnovat další průzkum odhadovaných nákladů a přínosů národních emisních stropů vypočítaných podle nejnovějších modelů a využívajících nejlepších dostupných údajů k dosažení nejmenší možné nejistoty s uvážením pokroku v rozšiřování Evropské unie a předností alternativních metod z hlediska faktorů uvedených v článku 9.

4. Aniž je dotčen článek 18 směrnice 96/61/ES, s cílem vyhnout se narušení hospodářské soutěže a se zohledněním vyváženosti přínosů a nákladů akce musí Komise dále zkoumat potřebu vypracovat harmonizovaná opatření Společenství pro nejvýznamnější hospodářská odvětví a produkty, jež přispívají k acidifikaci, eutrofizaci a tvorbě přízemního ozonu.

5. Pokud je to vhodné, doprovází zprávy zmiňované v článku 9 návrhy na:

- a) úpravy národních stropů podle přílohy I za účelem splnění dočasných cílů ochrany životního prostředí uvedených v článku 5 a/nebo úpravy dočasných cílů ochrany životního prostředí;
- b) možná další snížení emisí za účelem splnění dlouhodobých cílů této směrnice, nejlépe do roku 2020;
- c) opatření k zajištění dodržování uvedených stropů.

Článek 11

Spolupráce s třetími zeměmi

Pro podporu dosažení cílů stanovených v článku 1, aniž je dotčen článek 300 Smlouvy, rozvíjejí Komise a členské státy dvoustrannou a mnohostrannou spolupráci se třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi, jako jsou Evropská hospodářská komise Organizace spojených národů (EHK OSN), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), včetně spolupráce formou výměny informací,

v technickém a vědeckém výzkumu a vývoji a s cílem zdokonalování základny pro usnadnění snižování emisí.

Článek 12

Zprávy o emisích z lodí a letadel

1. Do konce roku 2002 Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o rozsahu, v němž emise z mezinárodní námořní dopravy přispívají k acidifikaci, eutrofizaci a tvorbě přízemního ozonu ve Společenství.

2. Do konce roku 2004 Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o rozsahu, v němž emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus přispívají k acidifikaci, eutrofizaci a tvorbě přízemního ozonu ve Společenství.

3. Každá zpráva upřesní program opatření, který by mohl být přijat na mezinárodní úrovni a úrovni Společenství ke snižování emisí z dotčeného odvětví jako základ pro další úvahu Evropského parlamentu a Rady.

Článek 13

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 12 směrnice 96/62/ES (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 27. listopadu 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 17

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 23. října 2001.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

A. NEYTS-UYTTEBROECK

PŘÍLOHA I

Národní emisní stropy pro SO₂, NO_x, VOC aNH₃, kterých je třeba dosáhnout do roku 2010 ⁽¹⁾

Země	SO ₂ kilotuny	NO _x kilotuny	VOC kilotuny	NH ₃ kilotuny
Rakousko	39	103	159	66
Belgie	99	176	139	74
Dánsko	55	127	85	69
Finsko	110	170	130	31
Francie	375	810	1 050	780
Německo	520	1 051	995	550
Řecko	523	344	261	73
Irsko	42	65	55	116
Itálie	475	990	1 159	419
Lucembursko	4	11	9	7
Nizozemsko	50	260	185	128
Portugalsko	160	250	180	90
Španělsko	746	847	662	353
Švédsko	67	148	241	57
Spojené království	585	1 167	1 200	297
ES 15	3 850	6 519	6 510	3 110

⁽¹⁾ Tyto národní emisní stropy se navrhují s cílem v široké míře splnit dočasné cíle ochrany životního prostředí stanovené v článku 5. Očekává se, že tyto cíle budou mít za výsledek snížení eutrofizace půdy v takovém rozsahu, že území Společenství s depozicemi nutričního dusíku přesahujícími kritické zátěže budou v porovnání se situací v roce 1999 snížena asi o 30 %.

PŘÍLOHA II

Emisní stropy pro SO₂, NO_x, VOC (v tisících tun)

	SO ₂ kilotuny	NO _x kilotuny	VOC kilotuny
ES 15	3 634	5 923	5 581

Tyto národní emisní stropy se navrhují s cílem splnit dočasné cíle ochrany životního prostředí stanovené v článku 5 pro Společenství jako celek do roku 2010.

PŘÍLOHA III

Metody pro emisní inventury a prognózy

Členské státy zavedou emisní inventury a prognózy za použití metod dohodnutých podle úmluvy EHK OSN o dálkovém znečištění ovzduší přesahujícím hranice států a žádají se, aby při přípravě uvedených inventur a prognóz použily společný návod EMEP/CORINAIR (*).

(*) Inventura emisí do ovzduší Evropské agentury pro životní prostředí.